

ring har dokumenteret år for år – hvis ikke det følges op af en ordentlig genoptræning.

Det giver vi nu kommunerne en lovgivningsmæssig forpligtelse til, som understøttes med et stærkt økonomisk incitament, en tier pr. hundrede kroner seddel, plus at vi i det hele taget laver et helt nyt partnerskab omkring sundhedsvæsenet mellem kommuner på den ene side og region på den anden side – og det er så den anden tier, det faste bidrag, der skal understøtte det partnerskab.

Det er jo de tre ting, i øvrigt i kombination med, at vi får større gennemsigtighed i den måde, sundhedsvæsenet drives på – det bliver så i alt fire ting – der i kombination med hinanden skal løfte det her frem.

Men er der gode forslag til, hvordan man kan løfte det yderligere frem, lytter jeg selvfølgelig gerne til dem, når de bliver konkrete.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Nu synes jeg, det var ministeren, der slog tonen an i sin indledning.

Men jeg vil bare sige i forhold til svaret her, at det, kritikken går på, er det, der står i forslaget om finansiering. Har det den effekt, man forventer? Det tror vi ikke på, og vi mener egentlig også, at det er relativt veldokumenteret, at det bliver meget svært at få en effekt af de relativt beskedne midler, som kommunen kan vinde ved det incitament, der her er stillet op.

Men lad os lige komme tilbage til det med servicestrategierne, for ministeren henlede opmærksomheden på det.

Der er bare noget, jeg er nødt til at have forstået her i dag: Skal disse servicestrategier, som handler om, at der fast pr. lovkrav skal laves en strategi for, hvad man må sende i udbud, føre til, at man sender ting i udbud, eller er det ikke meningen?

Det er klart, at dengang man havde ansvaret for en lang perlerække af opgaver, så gav det måske mening at forholde sig til, hvor man skulle gøre det ene, og hvor man skulle gøre noget andet. Nu har man lavet en meget smal regionsmodel, og derfor er det jo meget svært at se, at det ikke skulle være på sundhedsområdet at man ønsker at lave udliciteringer, når der nu skal laves servicestrategier. Er det meningen, at det skal have en effekt? Er det meningen, at det skal bruges til noget, eller er det bare sådan almindeligt bureaukrati?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen det kan være, at vi ser anderledes på tingene. Jeg har det udgangspunkt, at uanset om man løser få eller mange opgaver, skal man da løse dem effektivt. Det er da et lidt underligt udgangspunkt at tage, at fordi man nu får en smalle opgaveportefølje, så er det sådan set ligegyldigt, hvordan man løser opgaven. Det forstår jeg slet ikke noget af.

Derfor er den forpligtelse, som i dag påhviler alle amter og kommuner til at have en bevidst strategi for, hvordan man udvikler sin organisation, herunder spørgsmålet om, under hvilke former man inddrager det private i partnerskaber eller mere traditionelle udliciteringer, da en naturlig forpligtelse, der følger med, når opgaven flytter et andet sted hen.

Om det så konkret i det enkelte regionsråd fører til, at man udliciterer mere eller mindre, overlader jeg da tryk til de beslutninger, man træffer derude. Det har jeg slet ikke noget religiøst forhold til, og det troede jeg sådan set heller ikke at Det Radikale Venstre havde, men der har man selvfølgelig også privilegiet at kunne mene mange ting på en og samme tid. Men jeg mener da i hvert fald at have noteret mig historisk, at Det Radikale Venstre har haft nogle synspunkter om, at man skulle have et mere fordomsfrit syn på samspillet mellem det offentlige og det private. Men det kan være, at jeg husker forkert.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg noterede mig ministerens kritik af oppositionen og samtidig, at ministeren rækker måske mere end en hånd frem til at lave nogle nye forlig. Derfor vil jeg spørge meget klart – forhåbentlig meget klart: Er der vilje til nu at modtage ændringsforslag og lytte til de ændringsforslag og være med til at ændre noget af det, der står i de lovforslag, altså ændringsforslag, der går ud over det, som ellers har stået i den aftale, der er mellem regeringen og Dansk Folkeparti, eller har Dansk Folkeparti stadig væk en vetoret, så regeringen ikke kan gå længere i forhold til nogle ændringsforslag, som man måske godt kunne blive enige med Venstre og Konservative om?

Hvor ligger respekten for det, som ministeren selv kaldte respekt for grundarkitekturen? Hvor ligger barrieren i forhold til at komme igennem med ændringsforslag?